

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.249/2005 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. ORANGE ROMÂNIA S.A. ȘI S.C. ROMTELECOM S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 12 iulie 2004 reclamanta S.C. Orange România S.A. (denumită în continuare *Orange*), cu sediul în București, B-dul Lascăr Catargiu nr.51-53, Europe House, sector 1, a înaintat Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Str. Gârlei nr.1B, sector 1, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui nou contract de interconectare cu *Orange*, care să includă serviciile de interconectare furnizate de ambele părți, urmând ca legăturile de interconectare și porturile de

acces furnizate de *Orange* să fie tarificate conform ofertei proprii, iar serviciile similare ale pârâtei să fie cele prevăzute în Oferta de referință pentru interconectare a *Romtelecom* (denumită în continuare *ORI*), precum și menținerea arhitecturii de interconectare actuale. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.2269/12.07.2004.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura de mediere.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRC*

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.1079/2004, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Orange* și *Romtelecom* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Vlad-Mihai Cercel, director, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- domnul Radu-Paul Tudorache, director, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Mediere și Soluționarea Litigiilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Calitate, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Bogdan-Viorel Mortu, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul prevederilor art.8 alin.(3) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 26 iulie 2004 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București. La data de 16 iulie 2004, prin adresa nr.MS/IBI/61833/AMO/15.07.2004, înregistrată la *ANRC* cu nr.2336/16.07.2004, *Orange* a solicitat amânarea întâlnirii stabilite la data de 26 iulie 2004, precum și soluționarea litigiului prin procedura contencioasă.

Astfel, în temeiul dispozițiilor art.16 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, prin adresa nr.17137/23.07.2004, *Comisia* a pus în vedere *Romtelecom* să depună răspunsul la sesizare. Pârâta, prin adresa nr.100/04/544/09.08.2004, înregistrată la *ANRC* cu nr.2762/09.08.2004, a transmis punctul său de vedere referitor la sesizarea *Orange*.

Ulterior, în temeiul dispozițiilor art.18 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 9 septembrie 2004 la sediul central al *ANRC*. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 9 septembrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.24473/26.10.2004. Având în vedere solicitarea părților de a amâna dezbaterile în scopul reluării negocierilor, *Comisia*, în temeiul prevederilor art.155 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 16 septembrie 2004. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 16 septembrie 2004 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.24475/26.10.2004.

La data de 28 septembrie 2005, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRC* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *Orange* și *Romtelecom*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, *Orange* a afirmat că, deși a întreprins numeroase demersuri încă din luna martie 2003, pârâta a refuzat semnarea unui acord de interconectare care să includă serviciile *Orange* de linii închiriate pentru interconectare, aplicarea pentru serviciul de linii închiriate furnizat de pârâtă a tarifelor prevăzute în *ORI*, precum și menținerea arhitecturii de interconectare actuale. Astfel, și în prezent *Romtelecom* aplică în relația cu *Orange* tarifele pentru liniile închiriate instalate potrivit ofertei comerciale privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate. Reclamanta a precizat că, începând cu luna septembrie 2003, a efectuat demersuri formale în vederea încheierii unui nou acord de interconectare în concordanță cu noile reglementări aplicabile.

Reclamanta a mai afirmat că, deoarece pe parcursul negocierilor pârâta a apreciat că tarifele liniilor închiriate pentru interconectare furnizate de *Orange* sunt superioare tarifelor pentru serviciile *Romtelecom* similare, a înțeles să ofere pârâtei acordarea unei reduceri pentru legăturile furnizate, astfel încât „tariful *Orange* pe 1km/1E1 să fie egal cu tariful *Romtelecom* pe 1km/1E1”.

Orange a arătat că, în luna aprilie 2004, pârâta a propus ca aceste tarife echivalente să se aplice doar până la sfârșitul anului 2004, urmând ca, după 1 ianuarie 2005, pentru interconectarea cu rețeaua reclamantei, *Romtelecom* să utilizeze doar legăturile sale, configurate unidirecțional. Față de această propunere, reclamanta a apreciat că pârâta urmărește o modificare totală a arhitecturii de interconectare existente între rețelele celor două părți, situație ce ar conduce la dezinstalarea a 140 de legături de interconectare bidirecționale instalate de *Orange*, acest lucru nefiind acceptat. Reclamanta a considerat că arhitectura de interconectare poate fi modificată numai de comun acord, în condiții de siguranță și de eficiență tehnico-economică pentru ambele părți.

În continuare, reclamanta a apreciat că *Romtelecom*, prin acțiunile sale, își încalcă obligațiile prevăzute de lege, precum și cele prevăzute de reglementările emise de *ANRC*. Astfel, potrivit dispozițiilor art.30 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002 privind principiile și precondițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, cu modificările și completările ulterioare, „*Termenul maxim de negociere în vederea încheierii unui acord de interconectare pe baza ORI este de 2 luni de la data primirii de către Operator a unei cereri în acest sens*”, iar, potrivit dispozițiilor art.30 alin.(4) din aceeași decizie, *Romtelecom* este obligat să publice pe pagina sa de Internet și să pună la dispoziția oricărui solicitant un contract standard de interconectare realizat în conformitate cu prevederile *ORI*. Or, prin refuzul de a încheia un nou acord de interconectare cu *Orange* și prin facturarea liniilor închiriate pe baza vechiului contract, *Romtelecom* își încalcă obligațiile impuse prin Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002. De asemenea, prin refuzul pârâtei de a încheia un acord de interconectare pe baza *ORI*, aceasta își încalcă obligația de nediscriminare prevăzută la art.1 alin.(1) și (2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002.

În ceea ce privește modul în care reclamanta este afectată de litigiu, aceasta a arătat că valoarea facturii lunare emise de pârâtă pentru serviciile oferite în baza ofertei comerciale

privind furnizarea cu amănuntul de linii închiriate este de aproximativ 50.000 Euro. Dacă aceste servicii ar fi fost tarificate în conformitate cu *ORI*, valoarea unei facturi lunare ar fi fost de aproximativ 6.000 Euro. De asemenea, *Orange* prestează *Romtelecom* servicii de linii închiriate pentru interconectare în mod gratuit, însă, în cazul în care aceste servicii ar fi facturate prin aplicarea unor tarife echivalente, pârâta ar datora lunar reclamantei aproximativ 70.000 USD.

În concluzie, reclamanta a estimat valoarea medie lunară a prejudiciului la aproximativ 110.000 USD.

B. Susținerile pârâtei

În răspunsul său la sesizare, *Romtelecom* a afirmat că, potrivit *ORI*, care a fost întocmită pe baza reglementărilor specifice din domeniul comunicațiilor electronice emise de *ANRC*, oferă furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice interconectarea cu rețeaua sa și, în acest sens, aceștia, acceptând *ORI* ca bază a negocierii unui acord de interconectare cu *Romtelecom*, negociază și semnează Acordul standard de interconectare (denumit în continuare *ASI*).

Pârâta a considerat sesizarea *Orange* ca fiind nefondată, întrucât nu a refuzat în nici un moment dreptul *Orange* de a se interconecta cu *Romtelecom* în baza *ORI* și a deciziilor relevante emise de *ANRC*. Dimpotrivă, pârâta a afirmat că din culpa reclamantei nu au fost finalizate negocierile, ca urmare a nerespectării de către *Orange* a obligațiilor prevăzute în Decizia președintelui *ANRC* nr.1333/2003 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelilor și a serviciilor de comunicații electronice și în Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003 privind interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă operată de Societatea Comercială „Orange România” – S.A. în vederea terminării apelurilor, referitoare la satisfacerea solicitărilor rezonabile de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua *Orange*.

Romtelecom a apreciat că reclamanta, căutând să exploateze puterea semnificativă pe care o deține pe piața accesului la rețeaua proprie de telefonie mobilă în vederea terminării apelurilor, a încercat să impună o configurație ineficientă a legăturilor de interconectare, cu scopul de a transfera asupra *Romtelecom* costurile asociate legăturilor de interconectare furnizate de *Orange*. De asemenea, pârâta a mai afirmat că reclamanta a urmărit atingerea acestui obiectiv prin exploatarea modului neechilibrat de detalieri, în deciziile relevante ale *ANRC*, a obligațiilor impuse în sarcina părților, ambele societăți fiind desemnate ca având putere semnificativă pe piețele accesului la propria rețea în vederea terminării apelurilor.

Pârâta a susținut că, potrivit dispozițiilor art.15 alin.(4) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002, *Orange* are dreptul de a opta pentru oricare dintre formele de interconectare cu rețeaua *Romtelecom* prevăzute de dispozițiile art.15 alin.(2) și (3), și anume: în spațiul *Orange*, la un punct intermediar, situat atât în afara spațiului *Orange*, cât și în afara spațiului *Romtelecom*, și în spațiul *Romtelecom*. Opțiunea pentru interconectare în spațiul *Romtelecom* dă dreptul *Orange* de a-și asigura propria legătură de interconectare (între acest punct de interconectare și spațiul *Orange*) sau de a solicita *Romtelecom* furnizarea legăturii. Pârâta a susținut că nici o decizie relevantă emisă de *ANRC* nu dă dreptul *Orange* de a solicita

Romtelecom să folosească această configurație a legăturilor de interconectare pentru traficul generat în rețeaua *Romtelecom* și terminat în rețeaua *Orange*.

Romtelecom a mai afirmat că, având în vedere dispozițiile Deciziei președintelui *ANRC* nr.1333/2003 și ale Deciziei președintelui *ANRC* nr.124/2003, *Orange* are obligația de a satisface solicitările rezonabile de interconectare din partea *Romtelecom* pentru traficul trimis către rețeaua sa. Cu toate acestea, pârâta a apreciat că reclamanta, cu încălcarea dispozițiilor deciziilor menționate anterior, a refuzat sistematic asigurarea accesului, fără a lua în considerare dreptul *Romtelecom* de a asigura propriile legături de interconectare.

Pârâta a precizat că nicăieri în corespondența purtată între părți nu există o dovadă a faptului că *Romtelecom* a respins în vreun fel dreptul *Orange* de a se interconecta cu rețeaua *Romtelecom*, în baza *ORI* și a deciziilor *ANRC* relevante.

În continuare, pârâta a evidențiat că solicitarea reclamantei ca *Romtelecom* să folosească legăturile de interconectare existente conduce la configurarea ineficientă a legăturilor de interconectare pentru *Romtelecom*, fapt ce poate fi atestat de corespondența purtată, care demonstrează că tarifele solicitate de reclamantă pentru liniile închiriate pentru interconectare și porturile de acces sunt mai mari decât tarifele *Romtelecom* prevăzute în *ORI*. Asigurarea acestor legături de către *Romtelecom* ar duce la costuri mult mai mici pentru pârâta și prin urmare și la o eficiență sporită. Pârâta a mai afirmat că, deși reclamanta a oferit o reducere a tarifelor pentru liniile închiriate pentru interconectare și porturile de acces, părțile nu au ajuns la un acord în acest sens.

Romtelecom a subliniat că, pe parcursul negocierilor, a dat dovadă de bună-credință și nu a urmărit întârzierea finalizării acordului de interconectare, exprimându-și în acest sens disponibilitatea de a suspenda facturarea liniilor închiriate pentru interconectare.

Pârâta a susținut că, potrivit art.6.1 din acordul de interconectare dintre părți, încheiat la data de 5 august 1997, *Orange* avea posibilitatea fie de a furniza propriile legături de interconectare, fie de a utiliza linii închiriate furnizate de *Romtelecom*. Astfel, dintre aceste modalități, în anumite situații, reclamanta a ales varianta închirierii unor legături de interconectare furnizate de *Romtelecom*. De asemenea, pârâta a afirmat că nici una din legăturile de interconectare la care face referire *Orange* nu a fost instalată la solicitarea *Romtelecom*. Dat fiind că pârâta este nevoită să suporte un tarif de terminare în rețeaua *Orange* de aproximativ patru ori mai mare decât cel perceput de *Romtelecom* pentru serviciile similare și că reclamanta solicită tariful legăturilor de interconectare în funcție de traficul trimis de fiecare parte, în cazul în care s-ar menține actuala configurație, pârâta ar suferi prejudicii financiare, deoarece va fi nevoită să suporte și cea mai mare parte a costurilor aferente legăturilor de interconectare.

Pârâta a mai arătat că serviciul de linii închiriate pentru interconectare furnizat de *Romtelecom* a fost tarifat în conformitate cu acordul de interconectare în vigoare, reclamanta neputând beneficia de tarifele prevăzute în *ORI* deoarece părțile nu au încheiat *ASI*. Potrivit art.6.1 din acord, reclamanta avea dreptul să solicite *Romtelecom* furnizarea de linii închiriate pentru interconectare, însă, la momentul încheierii, acesta nu cuprindea dispoziții exprese privind condițiile comerciale și tehnice în care liniile închiriate erau puse la dispoziția *Orange*. Ca urmare, acestea erau furnizate pe bază de comandă adresată *Romtelecom*, tarifele aplicabile fiind "*tarifele oficiale Romtelecom*", iar reclamanta având posibilitatea de a solicita

dezinstalarea acestora pe baza unei cereri adresate în acest sens. Mai mult, pârâta a apreciat că reclamanta a acceptat această situație prin încheierea actului adițional nr.5 din 30 iulie 1999 la acordul de interconectare, care, la art.2, prevede că *"Secțiunea IV a prezentului Acord de interconectare reglementează relațiile comerciale și financiare care se referă în exclusivitate la traficul de interconectare generat între părți. Toate celelalte servicii oferite de una din Părți celeilalte Părți vor fi tratate din punct de vedere tehnic, operațional, comercial și financiar în conformitate cu strategia și/sau tarifele publice ale Părților și/sau cu alte acorduri încheiate între Părți."*

În concluzie, *Romtelecom* a solicitat respingerea sesizării *Orange* ca neîntemeiată deoarece aceasta nu prezintă suficient temei de fapt și de drept.

III. Opinia Comisiei

A. Competența

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile *ANRC* este cea *"de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii"*, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), *"Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului."*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7)." Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că *ANRC* are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se *ANRC* pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, reclamanta a solicitat *ANRC* obligarea *Romtelecom* la negocierea și încheierea unui nou contract de interconectare cu *Orange*, care să includă serviciile de interconectare furnizate de ambele părți, urmând ca legăturile de interconectare și porturile de acces furnizate de *Orange* să fie tarificate conform ofertei proprii, iar serviciile similare ale pârâtei să fie cele prevăzute în *ORI*, precum și menținerea arhitecturii de interconectare actuale. În motivarea cererii, reclamanta a invocat, în esență, încălcarea de către pârâtă a obligațiilor de negociere și de nediscriminare prevăzute de dispozițiile art.4 alin.(1) lit.b) și art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu

modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, precum și de dispozițiile art.30 alin.(1) și art.1 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.147/2002 privind principiile și condițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că *ANRC* este competentă să soluționeze sesizarea *Orange*.

B. Retragera sesizării

În cadrul ședinței din data de 16 septembrie 2004, reclamanta, prin reprezentanții săi, a renunțat la soluționarea de către *ANRC* a sesizării sale.

Constatând voința reclamantei, *Comisia* urmează să dispună închiderea dosarului și scoaterea cauzei de pe rol.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

Închiderea dosarului având ca reclamantă pe S.C. Orange România S.A., cu sediul în București, B-dul Lascăr Catargiu nr.51-53, Europe House, sector 1, și ca pârâtă pe S.C. Romtelecom S.A., cu sediul în București, str. Gârlei nr.1B, sector 1, și scoaterea cauzei de pe rol, ca urmare a renunțării reclamantei la sesizare.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 30 septembrie 2005
Nr.1339/EI